

KÄK' -67

Matala WEIsSu
vAPaasEI sULo RIENTo-LIUKKaAN
MUKAAN

ei oo ollu ennEnsKÄÄn
sURu puserOssa
vaan ku tuppaa REpimÄän
tÄÄ YLioppiLASKUnta
vaikken ooKaaN JURisti
TAI MIKä HUmaniSti
NIIn EN PIirrä Seinille

tAi pÖrRÄä jEEkuTIsti

aLKKoma HOolikAA ei SOvi
mulle luultaVASTI:
puLLonki Ku TempaseE
Nii HuiMaa KamaLasti

rietasta on KATella
kun Nuoret TYTöt RÖökAA
ruottalaisetki jo sanoo että
siinä se menee savu SILmään

Moraali se on Laskenu
ja laskee kaikenaikaa
jos vaikka pakoon yrität
et löydä mitään paikkaa
missä olis rappio
jo tehny myyrän t yöttä
wappunaki sen jo huomaa
ihan kaiken yötä

Kaikenlaiset pillerit on päässy
tyttölasten hyllyyn
vaikka mä oon ainiaan sanonu
ett ei niistä tuu ku
rupia huuleen

Muutenki tttä on ollu kaikki
menossa ihan pieleen
lisäksi vois vaikka kertoa
vaan ku ei tule mieleen

facitsti

EI FAKKEJA - VAIN OSAKUNTALAISIA

Osakuntien asema on viime vuosien aikana huomattavasti ja hyvin nopeasti muuttunut. Tehtäväkenttä on laajentunut ja vaatimukset sitä mukaa kasvaneet. Savo-Karjalainen osakunta on onnistunut hyvin ulospäin suuntautuvassa toiminnassaan, mutta valitettavasti täytyy todeta, että toiminta ulospäin on tapahtunut - voidaan sanoa - "osakuntalaisten kustannuksella." Seniorijuhlissa totesin tervendyspuheessani, että osakunnan on pyrittävä - tänä vuonna varsinkin - sisäisen toiminnan kehittämiseen ts. osakuntalaisten hyväksi tähtäävään toimintaan. Kaikki osakunnan toiminta tapahtuu "pitkällä tähtäimellä" ajatellen osakuntalaisten hyväksi, mutta osakuntalaisten tulee viihtyä osakunnassa, - osakunnan on pystyttävä tarjoamaan jo nyt jotakin.

Vastuu tämän tehtävän onnistumisesta on osakunnan hallituksella ja kaikilla osakuntalaisilla. Vaikka hallituksen päätöksentekoon osallistuu 8 henkilöä, on hallitus kollegiaalinen elin, joka on vastuussa myös hallituksen yksityisten jäsenten tekemisistä tai tekemättä jättämisistä. Tämän vuoksi ei ole korrektia hallituksen jäsenen esiintyä hallituksen päätösten arvostelijana osakuntakokouksissa tai muuten osakuntalaisten keskuudessa. Jokaisella jäsenellä on oikeus merkittyä eriävä mielipiteensä hallituksen pöytäkirjaan, joka on kaikkien osakuntalaisten nähtävänä viikoittain osakunnan ilmoitustaululla. Ainoastaan eriävän mielipiteen esittäminen voi vapauttaa yksityisen hallituksen jäsenen vastuusta hallituksen tekemästä päätöksestä. Mikäli hallituksen jäsen ei voi olla läsnä päätettäessä asioista, joista hänellä on omat ehdotuksensa, hän voi järjestää - ja hänen tulee järjestää - omat mielipiteensä asiasta hallitukselle kirjallisesti. Jälkeenpäin hänellä ei ole moraalista oikeutta arvostella hallitusta.

Hallituksella on tietty tehtäväjako, jonka tarkoituksena on tehostaa hallituksen toimintaa ja tavallaan helpottaa yksityisen jäsenen työtaakkaa. Mutta totean vielä kerran, että se ei poista hallituksen yhteisvastuuta tehtävien hoitamisesta.

Nykyinen hallitus on työteliäs ja innokas, mutta toivoisin nykyisen hallituksen kiinnittävän enemmän huomiota "me-hengen", ja sen voimistamiseen hallituksen keskuudessa. Tarkoit-
tan tällä sitä, että tehtäväjakoa ei käsitettäisi niin kirjaimellisesti. Tietty vahva luottamus toisiin täytyy olla, mutta toivon jokaisen kiinnittävän huomiota kaikkiin asioihin ja oikaisevan ja suorittavan sellaisia seikkoja, jotka toinen on vahingossa jättänyt huomioimatta. Sen joka huomaa jonkin asian jääneen huolehtimatta, tulisi "me-hengen" mukaisesti hoitaa ko. asia välittömästi.

Hallituksen jäsenet ovat lisäksi vastuussa siitä, että päätökset tulee toteutettua ja niitä noudatetaan.

Osakuntalaisten tulisi muistaa, että osakunta on juuri sitä, mitä he itse haluavatsen olevan. Osakunnassamme on hyvin paljon korjattavaa, tulkaa ja tehkää se! Terve kritiikki ja uudet hyvät ehdotukset ovat osakunnassamme juuri tällä hetkellä erittäin tervetulleita asioita. Osakunta on sitä varten, että lääkärit, juristit, humanistit ja matemaatikot voivat istua nokat vastakkain ja väitellä, pelata pingistä, vaikkapa haukkua hallitusta saamattomuudesta jne. Kaikki osakunnat ovat avoimia kaikille; meidän osakuntamme lähinnä itä-suomalaisille opiskelijoille. Tulkaa osakuntaamme, kun teillä on aikaa; päivällä, aamupäivällä, illalla ja hippoihin joskus yölläkin. Te, juuri te, voitte saada hallituksen touhuamaan teidän itsenne hyväksi. Pankaa toimeksi - teettäkää osakunnassanne sellainen, että viihdytte siellä, että teillä on siellä aina jotain tekemistä. Tässä on eräs osakunnan tärkeimmistä tehtävistä; - olla teidän toinen boxinne, jossa myös tulisi voida tehdä muutakin kuin juoda kaljaa. (sitäkin kyllä!!!) Ja jos haluatte toimia, niin osakunnassa on teille tehtäväkenttä. Osakunnan toisena tärkeänä tehtävänä on "syntyperänsä" mukaan pyrkiä kaikkeen mahdolliseen toimintaan maakuntansa hyväksi. Ei ole kuitenkaan tarkoitus, että toimitaan fanaattisessa "maakuntahengessä", vaan rakentavassa ja kiinnostavassa pyrkimyksessä kohentaa kaikin mahdollisin keinoin olosuhteita niillä seuduilla, joista olette lähteneet. Sitähän teiltä odotetaan varsinaisesti vasta valmistumisenne jälkeen.

Jo nyt voitte kuitenkin tehdä paljon merkityksellisempää ja näkyvämpää työtä kuin olette tulleet ajatelleeksikaan. Tähän antaa mahdollisuuden osakunnan hyvin onnistunut ulos maakuntaan päin suuntautunut toiminta. Sitäpaitsi monipuolinen toiminta ja erilaisten ihmisten tapaaminen kehittää meitä henkisesti.

Ja lopuksi vielä mielestäni erittäin tärkeä näkökohta: Osakuntalaisten ei pidä unohtaa opintosuuntayhdistyksiä ja harrastuspiirejä. Edellisissä on meidän kaikkien suurin voima ja hyöty opiskelu- ja ammattiasioissa, jälkimmäisissä saamme samalla tavalla monipuolista toimintaa. Sitäpaitsi ilman opintosuuntayhdistysten voimakasta panosta osakunnat eivät tulevaisuudessa pysty suoriutumaan niistä vaativista tehtävistä, joita on suunnitteilla. Mainittujen järjestöjen edustajat ovat eri alojen spesiaalimiehiä, joita pitäisi saada myös osakuntaan mahdollisimman paljon - osakuntalaisiahan he kuitenkin kaikki loppujen lopuksi ovat. He ovat sitäpaitsi asiantuntijoita omilla aloillaan.

Kaikki opiskelijat tarvitsevat opintosuuntayhdistyksiä ja harrastuspiirejä ja myös osakunnat pyrkivät antamaan kaikille opiskelijoille jotakin. Vastakkaista toimintaa näiden järjestöjen ja osakuntien välillä ei mielestäni voi olla olemassa - rinnakkaista ja toistensa toimintaa täydentäviä tehtäviä kyläkin. Ja lopuksi on olemassa se suuri kokonaisuus: ylioppilaskunta, jonka tavoitteet yltyvät sitten sekä osakuntien että mainittujen muiden eri tyyppisten ylioppilasyhteisöjen jäsenten hyväksi. Ylioppilaskunta tarvitsee nähdäkseni sekä tiedekuntayhdistyksiä ja harrastuspiirejä että osakuntia päämäärissään. Eikö tämä ole vahva todiste siitä, että yleismies tarvitsee aina spesialistin apua ja spesialisti laajaa työkenttää, jossa on paljon hänen alansa tehtäviä.

kehoitan siis kaikkia osakuntalaisia olemaan "ei-fakki-osakuntalaisia" vaanpyrkimään voimakkaasti siihen, että spesialistitkin voivat tulla osakuntaan ja ovat osakuntalaisia.

Matti Ruuskanen

Poju

Paljain jaloin
hietikolla
vuotta viisi
hartioilla
Mielelläni minä.

Ilman lippua

Se oli viimeinen juna
- hän luuli -
joka lähti helvettiin
Vaihtoa ei ollut
vain kuumuuden kääntöpiste
tuhannesta miljoonasta
Mutta hän joka luuli
putosi puolimatassa

Jäi tulisen raudan rakoon

Ilmo Korhonen

itä särkyä ja loimuaa.

aurinko: helähtävät kiteiset hanget.

kultainen unihimmeli makuushuoneen katossa.

käsi, sormet, ranteet.

aurinko humisee laajoilla rinteillä.

valamme kynttilöitä. perkaamme ahvenia. soitamme pianoa. laulamme.

mikä kestää lujemmin kuin huhtikuinen haapa. sinun sydämesi.

mikä väistää nopeammin kuin silmät. sinun sydämesi.

mikä kärsii enemmän kuin ruttoon kuollut lehmä. sinun sydämesi.

mikä on raskaampi kuin vesikelkka hangessa. sinun sydämesi.

mikä on menevämpi kuin hiutale lumituulen siivellä. sinun sydämesi.

kuinka nopeasti taivaat syttyvät ja sammuvat! kuinka nopeasti

mustat silkkiset pääskypäivät!

kuinka nopeasti kulkevat pienet autot, lentokoneet, pyörät,

joutsenet ja rautatiet.

mikä on tuulisempi kuin kattopäreet, pyöreämpi kuin kuusi,

etäisempi kuin nouseva länsi.

kultainen unihimmeli.

en naluaisi mennä mihinkään enkä tulla mistään pois.

Marja-Helinä Salminen

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN TOIMINNASTA YLIOPIPILAS- ELÄMÄSSÄ

Vanhjojen ja kunnianarvoisien osakuntien rinnalle on astunut anterakenteeltaan ja tarkoitukseltaan mitä erilaisimpia yhdistyksiä. Näiden syntyänsä jälkeen on esitetty kannanottoja, jotka asettavat koko nykyisen osakuntalaitoksen olemassaolon kyseenalaiseksi. Tilanne koskee myös Savo-Karjalaista Osakuntaa. Vastaavatko Savo-Karjalaisen Osakunnan tarkoituksiperät ja suunnitelmat sekä toisaalta näiden käytännössä tapahtunut toteuttaminen niiden kahdeksan sadan ylioppilaaan toiveita, jotka ovat osakuntaan jäseniä? Valitettavasti totean tässä kohden, että osakunta on jo usean vuoden ajan ollut jäsenluvuunsa nähden pelkkä näennäisorganisaatio. Tavallinen ylioppilas rakentaa käsityksensä ylioppilasyhteisöstä sen mukaan, onko yhdistyksellä mitään ulospäin näkyvää toimintaa, jonka piirissä voi viettää vapaa-aikansa. Savo-Karjalaisen Osakunnan toiminnallinen osuus on viime aikoina, eräitä harvoja poikkeuksia lukuunottamatta, ollut ainoastaan vanhoihin traditioihin nojaavaa. Pelkästään iltanatilaisuudet, juhlat ja osakuntavierailut eivät riitä tyydyttämään kukaan jokoisen tarpeita. Koska muutkin ylioppilasyhteisöt ovat pystyneet esittämään ainakin vastaavanlaatuista toimintaa, ei näin karkeasti karrikoiden jaisi mitään kriteeriä, jolla tilannetta voitaisiin tulkita osakunnan eduksi. Pitäisi keksyä uutta.

Osakuntaelämässä ei oteta niinkään huomioon yhteiskunta- ja kulttuuri, poliittisten tilaisuuksien merkitystä. Toisin sanoen, olisi otettava käyttöön uusia toimintamuotoja, jotka paremmin vastaisivat nykypäivän valistuneen opiskelijan assosiaatiotarvetta. Osakunta olisi sopiva yleisfoorumi huolehtimaan opiskelijoiden kansalaiskasvatuksesta ja kulttuurinälästä. Tietämkin voi osakunta sanalla olla traditioyhteisö.

Tällä hetkellä on osakunnan aktiivinen jäsenjoukko yltä suuri kuin sen virkailijakunta eli noin kolmekymmentä opiskelijaa. Ne hiljaiset, jotka istuvat television ympärillä eivät ole aktiivisia. Väittäisin, että noista virkailijoista on vähintään puolet sellaisia, jotka eivät tee mitään tai eivät tiedä, mitä ko. viran hoitamiseen kuuluu. Jos tervehdyttämisen linjalle mennään, kuten edellä olen suositellut, olisi syytä lähitulevaisuudessa tarkistaa virkailijoiden ja eritoten

hallituksen jäsenten valintaperusteita. Jo yksinomaan demokra-
tian ja terveen opposition tähden olisi virkailijakuntaan et-
sittävä päteviä ja mahdollisesti myös erilaisia mielipidesuun-
tauksia edustavia henkilöitä. Virkailijoita voisi valita muu-
tenkin kuin sen lukuun, kuinka monta kertaa joku käyttäytyy
osakunnassa.

Koko Savo-Karjalaisen Osakunnan olemassaolon ajan on sillä
ollut samat säännöt, jotka jo vaatisivat uudistamista ja li-
säyksiä, jotta ne vastaisivat nykyajan olosuhteita. (Liene-
vät kuitenkin sääntöjen epäjohtomukaisuudet haitanneet
nykyistä toimintaa?)

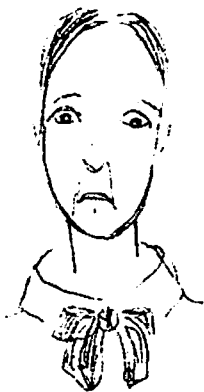
Osakuntakokoukset lienevät toiminnan ollessa nykyisellään
liian kalliita. Uskon, että aikaisemmin on harkittu niiden
lukumäärän väentämistä tai niiden korvaamista jollakin muu-
lla muotoilla. Virkeästi toimivan yhteisön välttämätön edelly-
tys, telokas tiedotustoiminta, voidaan hoitaa muutenkin.
Nykyinen järjestelmä, kokous ja teeilta, oli käyttökelpoinen
silloin kun jäsenmäärä oli pieni mutta aktiivinen. Silloin
tuo pieni piiri osallistui kokouksiinsa joka toinen viikko.
Sen jälkeen jäi aikaa vielä ohjelmassa ja seurusteluun. Nyt
kun yritetään viedä läpi tuota samaa, ei onnistuta. Täällä
onkin monia syitä, esim. tilaaminen: 800 jäsenestä vain va-
jeat 100 pääsee kuuntelemaan kokouksen laulua ja juomaan kahvia.
Mutta nuo 700 voivat päätyä myös sellaiseen tulokseen, että osa-
kunnan olisi oltava muutakin kuin pelkkä viihdeysikkö, ja
toimivat sen lukuun. Kun toisaalta näyttää siltä, että turku-
lainen ylioppilas saanee odottaa hyvin kauan laajempaa osakun-
tataloaan, täytyy osakuntalaitoksen edun tähden toivoa, että
se oivaltaisi sopuuttua mahdollisen laajenevan (?) toimintansa
jokaisen opiskelijan edun huomioinnottavaksi. Tätä ei ole se,
että asioita junnataan vaikosta toiseen samalla kokoonpanol-
la ja samalla kaavamaista järjestystä noudattaen. Nyky aikaan
säilynyt osakuntakokous on aikansa elänyt.

Osakunnan yhtenä telettävänä näkisi. tapausvatuksen. Sen mitä
tuo sana kätkee sisäänsä, luulisi olevan selvillä niille, jot-
ka milloinkin ovat yhdistyksen politiikasta vastuussa. Horjutta-
matta mitenkään tasa-arvoisuuden ja demokratian periaatteita
voitaisiin beaanie. koulutustilaisuudessa lausua edes joku
sananen asioista, jotka koskettelevat vanhemman kunnioitusta

ja hyviä tapoja. Siten opittaisiin huomaamaan esimerkiksi se, että kuraattori on tosiaan se kuraattori, josta säännöksissä puhutaan, eikä mikään huutolaispoika, jonka ilmestyessä osakunnan kokoukseen, kukaan ei viitsi nousta seisomaan.

Kuten edellä olevan jälkeen luulisi, että pidän osakuntaa itsetarkoituksena, joka on kaikille välttämätön jonakin ajanjaksona. Kuitenkaan en ajattele niin, vaan olen sitä mieltä, että tässä olisi korporaatio, joka muodostaisi sopivat puitteet vapaa-ajan viettoon lähes jokaiselle. Katson selväksi sen, että arvostelu on paikallaan silloin, kun toiminnan mentaliteettia voidaan kuvata esim. sanonnalla: "Toimitaan sen mukaan kuin avustusta riittää".

Pauli Liukkonen

A P U A A !

OSAKUNTA TAPETAAN!!!

VIRHE

ÄÄNESTETÄÄNPÄ

SKO:TA!!!

TOTUUS

Heli Keinosesta

Nuorempi osakuntapolvi tuntee nimisen Heli Keinosen levytilastoja perusteella mutta niillä vanhemmalle osakuntapolvelle Heli on tuttu jo entuudestaan. Tosin Heliä pirttein olemusta ei ole näkynyt viime aikoina osakunnassa, mutta toivottavasti pian se näkyy että kuuluu. Kuitenkin kun Heliä persoonana on on selkeä malli jäännyt vieroksi, ei ole oteta kukaan kantayhteistyötä jo ennen julkaisua haastatteluun, katsoi Kak'-lehti aiheelliseksi julkaisusta yhten lisää ja kertoo sankoille ihailijajoukoille =
t o t u u d e n H e l i K e i n o s e s t a :

Heli on kotoisin Joensuusta eikä Itä-Karjalasta, niinkuin Jaza-Jahnu osaperäisesti väitti. Heliä syntymäpäiviä vietetään huhtikuun viidessä, jolloin voi lähettää kalleja tai mennä Heliin luo teelle, Heli näet juo teeta. Yliopistoon Heli on kirjoittautunut 62 ja lukee englantia, ranskaa, taidehistoriaa ja valtio-opia. Heli aikoo lähetystösihteeriäsi. Osakunnassa Heli on ollut Kak'-lehdessä toimittajana, pianonsoittajana sekä sunnuntai-konserttien solistina. Heli lukee myös Suosikki-lehteä, kuuntelee Rolling Stoneja, Bob Dylania ja Joan Baessia, on Markku Anteroa hyvä ystävä (-Nunnisen), ei pidä ansitusta yliopilas-lehdestä, ei ole lukeroihminen (-täydellinen vastakohta), ei ota laulutunteja (-vielä) eikä rikastu laulamisella.

Mitä muuta Heli sitten on kuin laulutähti, josta kerrotaan haastatteluissa? Heli pitää kahdella huoneessaan jos mieli oppia tuntemaan häntä: Huone on selkeän kaunokkaan maalattu punaisella, jota ei voi sanoa punaiseksi, mutta ei aivan ruskeaksi-kaan. Väri on hyvin lämmin ja elävä: pensselin jäljet ovat vielä selvästi näkyvissä. Ovet on maalattu kirkkaimmalla saatavissa olevalla sinisellä lakimattomalla sitä rautua, joka on persoonallinen. Pienenä tuona on selkeä kuitenkin verratettu sinipinkertaisella tapetilla, jossa on voimakkaita kuvakuvia ja sanuja yläpuolella on säkkelästä kattoon asti. Huone on suuri. Kalustona kaksi sanua, piano ja juuri saapuneen näköisen pöytä, jolla ei ole pöytälinen. Huoneessa ei ole staattista vaan se näyttää koko ajan elävän: yhdessä nurkassa tynjiä viinipulloja kynttilän kanssa ja ilmassa toisessa lehtien ja äänilevyjen pino, pöytä omittuisesti vinossa isäntäkin sen josta olisi juuri kantanut sisään. Huonetta voisi sanoa sekaiseksi, omittuisiksi, hirveäksi tai miten milloinkin,

mutta nimenomaan Helin ympärillä se sopii kuin kasinaculo-
tu. Se henkiä samaa dynaamista elämää kuin Heli itsekin. Ja
siellä viihtyy X) Helin seurassa loputtomiin. Varsinkin kun
voi ihmetellä Helin tossuissa olevia raitoja, tai oikeammin
raitaa. Ne ovat vaalean punaiset ja niissä on sinisiä raito-
ja: toisessa on vain yksi voimakas ja leveä ja toisessa mon-
ta raitaa ja suutta. Paras näistä on viimein ollut raita,
jonka kohdalla lanka loppui kesken: --- raita päättyy onnen-
kuin on päässyt kierroksensa loppuun.

Heli itse sanoo olevansa "persoonattoman ystävällinen" nai-
sille, kun ei ole mikään emansipuloinen. Se on totta,
yleisimmin Helin varasti näkee iloisena ja välittömänä.
Kuitenkin saattaa tottumattomalta jäädä huomaamatta pikku
veitiska, mikä pilkistää Helin silmäkulmasta. Niin oli käy-
nyt eräälle haastattelijalle, joka kysyi: "Harrastatteko jo-
takin?" ja sai vastauksen: "Itämaista kirjokoa ja ikonidetta"
mutta ei uskonut. Vain ajan puolesta hän kysyi: "Luotteko jo-
takin?" ja sai vastauksen: "Taidekirjallisuutta." Haastatte-
lija sai unna-elämyksen ja kysyi toivorikkaasti: "Maalattako
ehkä", johon Heli vastasi: "En, harrastan vain teoriaa". Tä-
män jälkeen haastattelija kirjoitti lehtiönsä innokkaasti.
(Heli lukee taidehistoriaa) Juttuun ei liity varsinaista vit-
sia, mutta se kuvaa Helin suhtautumista kansainvälisiin:
Jokainen saa tulla uskollaan autuaaksi ja uskoa mitä haluaa.
Jos joku ei käsitä, niin ei kai se Helin vika ole.

Heli on dynaaminen ja nopeasti etenevä. Hän toimii ilmei-
sesti impulssien ohjaamana: Jos Heli haluaa nähdä Picasson
näyttelyn, hän menee Pariisiin katsomaan sitä. Yksinkertaista
eikö totta, on turha tehdä asioita monimutkaisemmiksi kuin
ne ovat. Kuitenkin Helin dynaamisuuteen yhdistyy hyvin herk-
kä ja voimakkaasti tunteva mieli. Heli ei pidä siitä että jo-
ku puuu silloin kun hän laulaa, eikä hänen enää laulele omis-
sa oloissaan omaksi huvikseen pelätessään, että joku voi-
si kuulla.

Kaikenkaikkiaan Heli on ihminen, jonka ystäväenä viihtyy ei-
kä se ole vaikeata. Rytmii on vain päästävä mukaan. Heli

elää joka solullaan vaikka nukkuukin aamuisivat. Tässä vaiheessa joku saattaa luulla, että olen kertonut jostakin aivan ihmeellisestä ja erikoisesta. Kysymys ei ole ollut mistään kummallisuudesta, ei kummallasta kuin Heli Keinosesta. Tähdet ovat tähtiä levytilastoissa, Merikadun junaosastossa bokseissa ei ole suurta diivaa, siellä istuu Heli teetä juonassa. Mutta juuri ihmisenä hän onkin tutustumisen arvoisen ja virkistävän otus.

Käkiavaari

X) miespuolinen toimittaja oli haastattelua tehdessään kauteissa kuukauden. (päätoimittajan huon.)

Suomaliseurakunnan harharetket kultaharjaitten maahan-
retki KYO:oon

Kaikki paikalla - eikä tietenkään. Linjabussi venttailli su-
lassa sovussa henkilöitä, jotka ystävien kertoman mukaan kier-
sivät laulojaan ankerasti funtsaten, otsa mieteröyryissä, läh-
teäkö vai eikö lähtää lukuun. Parin kolmen akateemisen vartin
jälkeen bussi päätti lähtää, mutta silloin apusihteeri ampaisi
ulos vienosti karguen jättäneensä replikkinsä toinistoon ja en-
kelikuoro säesti - niissä lahja, niissä lahja, 17 rotevinta mies-
tä syöksyi ulos, kuka mistäkin raosta (Luulen erään jääneen
kiinni olutmahastaan pakoputken solmukohtaan - päätellen ko-
vasta paukuksesta ja siitä epämiellyttävästä seikasta, ettei
häntä ole sen kooliin nähty.) kantamaan tonnin painoista ka-
paletta, joka hämäävästi oli ristitty ent. vaihdelaatikoksi.
Tervetuloa hyvät matkustajat, liikemiesimme privatvuorona jne....
Lieniruokkia tarjoaa kunnan väki, perillä ei kukaan saa olla
käki ja eka pakollinen pysähdys on Kalalansikolla=Lahnajärvi,
kunkin tarpeen mukaan lisäksi metsätaipaleella. (Mikä huvitta-
vinta; matkalle sattui myös metsätaipaleita) Ja tota rataa
sävelsi cheffi nikkiin.

Linja-autossa on, i tunnelmaa. Äiti-Suomi nimipäiväkaljoja
vedettiin tiuhaan tahtiin - huppa huppa tättärää tättärää
tättärää.... Jestö ei kaikui kiljaa nikkarin kertun kanssa
ja rannanjärvi siellä sorakummun alla nukkui unta ihmeen
rauhais a.

Perillä kansa väntäytyikse ulos ja suuntasi askeloonsa kohti
alla monetta kerrosta. Kun taas huomattiin laajan jääneen autoon.
Joku tietty joutui sen yksin rahanamaan sinne aika monenteen
kerrokseen, jossa savokarjalaiset parveillivat neuvottomina
oteisessä tunnin ehkä toistakin.

Kutsu kahvipöytään tuli juuri kämmenenleveyttä ennen nälkä-
huolemaa ja voitiin todeta että voileivät olivat ainakin hou-
kuttelevan näköisiä. Savon kerjäläiset söivätkin heti kätte-
lyssä tarjottimensa puhtaaksi ja murisivat tyytyväisenä kun
iso musta mies alkoi laulaa. No se tietty kunntelima ihaste-
lima ja voimie pahoin kun on ohjelma kaikesta erinomaisu-
desta ja hauskuudesta huolimatta oli hieman päissään. Haa
sanoi regina fo. emerits näyttämöllä.

Sitten iso musta mies kertoi kummitusjutun kynttilän valossa, puhalsi kynttilän sammuksiin.... oli pimeää, kylmää, kellarin ovi narahtaa (Kyon juhlasalin ovi aukesi ja nuori mies hiippaili vaatinattoman läköisenä sisään) jutunkertoja hermostui noisesta haiiriöstä ja kertoi joskus jonkin naisen huutaneen suoraa huutoa tälle jutulle 2 tuntia(?).

Kahvin jälkeen alkoi kilpalaulanta ja olut eräntärme ja isäntäme olivat vaikean nukköisiä, kun lahtaisa beaanilauma ei osannut oikein kylässä käyttäytyä. Jotkut söivät onenan narulla toiset eivät, mutta ne voitimme! Sitten jaettiin nauhoja ja luovutettiin lahja ja ah onnea alkoi vapaa vaellus. Siinä tutkittiin koko lukuaki ja parkkeerattiin milloin alas milloin jonnekin ruualle. Kansaa oli isäntävään lisäksi kuin meren mutaa= turkulaisia ja tunnelma oli orvon puoleista. Joku tanssi ja jokisuusta tavattiin tuttuja. Yksi pöytäkunta antautui henkevään keskusteluun, toinen tanssi, kolmas lauloi ja siellä perheissä pöydässä ihan takana tapahtui kumia. Oli tytöillä mies mielessä, liisalla kaljapulloshakki ja fantastiko nikotteli, ne muut tuuppiivat pois tunkeilevaa kännikalaa ja salamavalot leinahtelivat kuin paremmisakin festivaaleissa. Kaljapullot kolisivat, valokuvattiin, tanssittiin ja isäntäväki alkoi tehdä läntöä.

Alakerran kauppa-alonkiin tulvi kansaa. Laulu raikui, että tupa tärisi. Yö kului, tahmatassut saivat toisensa ja yö kului. Kuu tai katulyhty kilisteli verhon raosta ja tupakansavussa oli kuulemma vaikea nukkua. Yksi orpo piru etsi kaiken yötä pikkutakkiaan ja väantäytyi hänkin levolle muiden lomaan vihonviimein.

Aamu tarjosi kupin kahvia, pullasuikaleen ja nälän.

Vanhan kellarissa oli portsari jo asemissa vartoomassa savokarjalaisia nälkäisiä - ja mikä parasta: ruoka oli hyvää kuten aina vanhalla. Mitäs sitten tehtäisiin....

Taksilla pääsee aina halvemalla kuin ratikalla munkkiniemen, jossa isäsumppi odotteli vieraitaan, tarjosi kahvia ja jutteli KYOn perhesalaisuuksia uteliaille turkulaisille.

Liisat tarjosivat ninipäiväkakkua ja kuinka ollakaan päivä vierähti ja pussi tulla kierähti.

Paluumatka oli ratkiriemukas. Isäsumppi ei kuuleman mukaan potkinut polveen eikä naan musta multa vienyt alta multa yhtään mitään... väittävät toiset, jotka pitivät korvat auki koko ajan.

Laulellen naanteitä kulki sininen pussi täynnä väsyneitä kansalaisia. Poräpenkki lauloi, keskiväli hyräili ja etupenkki torkkui aina ossuuskunnan portaille asti. Hyvää yötä, me mennään nukkumaan, oli hauska reissu, me mennään nukkumaan... hohhoh

Ja hauskaa oli...

Odotettu vierailu Tukholman Eestin Osakuntaan tapahtui 3-4 päivänä joulukuuta. Osakuntalaisten toivottaessa onnekasta matkaa hilpeä joukkomme lähti kohti satamaa, eestiläinen stipendiaattimme Kristi Kütt, Rani, Jukka, Eki ja allekirjoittanut. Alku tuntuikin sujuvan hienosti, mutta ensimmäiset vaikeudet ilmaantuivat taksista poistuttaessa. Jokaisella näytti olevan varattuna vain suuria seteleitä. Satamassa tavattiin matkanjohtajamme Ruuskis ja niin tehtiin rynnäkö matkalaukkujen, kumisaappaiden, taskulamppujen ja makuupussien kera autolautta Scandiaan.

Menomatka sujui oikein rattaosasti. Ehdittiin käydä elokuvissa-kin, saunassa (Ruuskis ja Jukka. Kuulin ettei poikia oltu jaksettu odottaa pois saunasta, vaan oli tuumattu edellämainituille, että pankaa luukut kiinni, kun lähdote) ja istua pehmeillä penkeilläkin... Aamuyöstä jokainen kuorsasi makuupussissaan huovassaan yläkannolla - niin siihen saakka, kunnes Rani keskeytti nukkumatin tarinat esitelmiöllä Ahvenanmaan aluskasvillisuudesta tai jostakin sentapaisesta...Taidettiin olla justiinsa silloin Maarianhaminassa.

Kun sitten saavuttiin Tukholmaan, meitä oli vastaanottamassa iloinen joukko eestiläisnuoria, kuraattori Martin ja emäntä Marin tunsimme jo ennestään, olivathan he syksyllä seniorijuhlissamme, lisäksi oli finanssiministeri Ville ja Jüri Ugalan korporaatiosta. Pakkasimme itseme autoihin ja tulimme hoidän osakuntaansa. Varsinaisesta osakuntahuoneistosta laskoudimme jyrkkiä, kionurtelevia kivirappuja kellariin tai permissuojaan tai joku sentapainen se oli. Seinät olivat kiveä ja niistä tihkui roilusti vettä, kun tarkasti katsoi. Pitkä ja tukeva pöytä oli keskellä lattiaa ja tynnyri nurkassa. Ollapa osakunnallamme sellainen istuskelu- paikka.. Ja pöydällä odotti meitä silliamainen. Siinäpä istuskeltiin kodikkaasti ja vaihettiin kuulunisia. Tässä vaiheessa Jukka jo iski myrkeillä takarivoaan...(kerrottakoon nyt kuitenkin Jukan puolustukseksi, että Jukka vain lankesi erääseen Villen tekonään jekkuun).

Matkan tarkoituksenahan oli lujittaa ystävyysiteitä Tukholman Eestin Osakuntaan. Vietimme viikonloppua eräällä retkeilymajalla, sinne olikin kokoontunut iloinen joukko osakuntalaisia ja muutamia Ugalan korporaatiosta. Meitä oli siellä noin 30 henkilöä. Oleskelusta majalla kaikkineen hauskuuksineen riittäisi kerto- mista vaikka kuinka paljon.

Tutustuttiin isäntäväkeemme. Hyvin selvästi voi havaita, että heidänkin osakuntansa oli erittäin kiinteä ja tehokas. Laulettiin kilpaa ja saunottiin kilpaa saunojamestarin kunniaa. Mainittakoon, että osakuntamme kunnostautui ja saatiin uusi saunojamestari Rami. Ennätysaika oli muistaakseni 9 tuntia. Sillä tavalla.

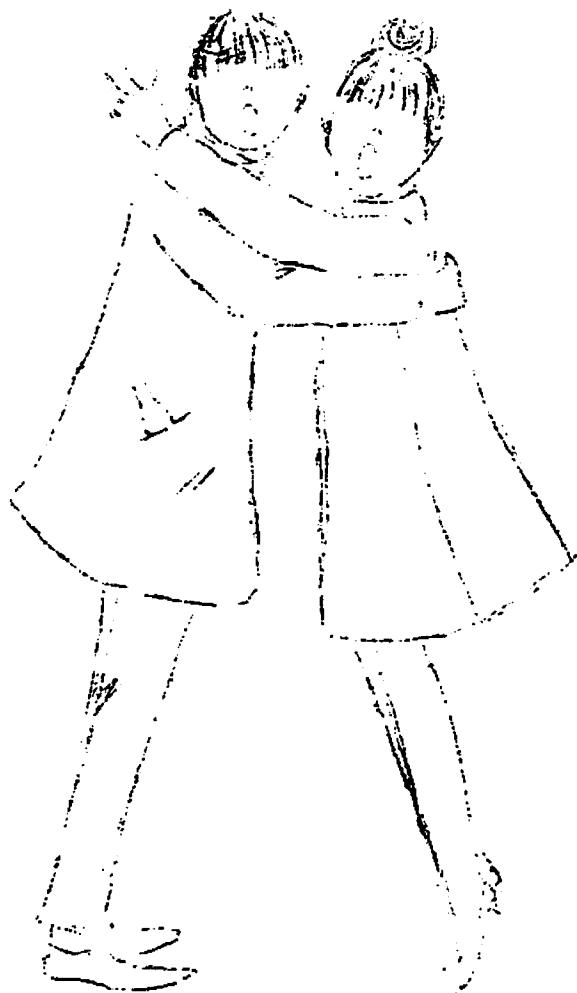
Eräs illan lauskuuksista oli yösuunnistus läheisessä metsässä. Se olikin kaikkien aikojen suunnistus. Olimme jakautuneet pikkuryhmiin ja aluksi oli viestinä oluenjuontakilpailu. Sen jälkeen suunnistettiin kukin lyhyin väliajoin metsään. Maasto oli vaihtelevaa, kalliota, metsää tuntui olevan kaadettu joka paikkaan, suota siellä täällä. Etsimme rasteja, ja rasteilla oli joku odottamassa. Näillä rasteilla meidän piti tehdä mitä merkittävempiä asioita. Oli etsittävä jotain kotikuusen juurelta, piti vastata lukuisiin kysymyksiin. Näihin oli vastattava joko kyllä tai ei, ja kysymykset saattoivat olla esim. tämältyylisiä, "ruotsalaiset ovat rikkaita, laiskoja, tyhjänpäiväisiä.." "estiläiset ovat hyväsydämisä, ahkeria, kunnollisia.." Kulku tuntui ihmeen vaikealta ja vaatteiden savesta ja kuusenlehdiltä päätellen jokaisen jalka taisi lipsahtaa silloin tällöin jonkun odottamattoman esteen takia... Suunnistukselta palattua odotti vielä yksi kilpailu. Piti osnastikalla seinällä oleviin paperilappusiin, joihin oli merkitty virvokkeiden nimiä. Jokainen joukkue sai mitä onnistui heittämiään. Osakuntamme kunnostautui jälleen, enkä malta olla kehuhatta erästä joukkuetta, joka oli illan ylivoimainen. Siihen kuuluikin kolme osakuntalaistamme, Kristi, Eki ja allekirjoittanut.

Sunnuntaina meillä oli ohjelmassa mm. raivokas jalkapallo-ottelu, mustelmia tuli ja pallo keikui muutama kerran läheisen Viskijärven rannoilla. Iltapäivällä palasimme takaisin Tukholmaan, ja vietimme loppuajan finanssiministerin Villen kotona. Siellä saunottiin jälleen kerran, aika kului liiankin nopeasti ja ennenkuin huomasi mekaan, oli lähdönhetki edessä. Yhdessäoloa olisi ollut mukava jatkaa vielä pitempään ja ero tuntui hakealta. Estiläiset ystäväme lupasivat tulla keväällä vieraksemme ainakin yhtä suurella joukolla.

Autolauttaamme saavuttuamme aina pitkältä ja vaivalloiselta tuntevan bussimatkan jälkeen istuimme sitten syömässä, ja sattui mukavasti tarjoilijan tulossa paikalle, että kuusi sornea nousi ja tuli kuin yhdestä suusta: Maitoa. Kiitos. Kun sitten istuttiin ikkunan osakunnan lehtihuoneessa maanantai-illana ja odessa odottivat Aijan tekemät herkulliset sillivoileivätkin, oli mieli tyytyväinen. Muistettiin sydämellisiä ja ystävällisiä estiläisiä

ja olimme ykämieielisiä, että matka oli ylittänyt kaikki jdo-
tuksemme.

RIITTA

KAK - vaarin kiikusta

Tällä palstalla vastaa tästälähin Wanha Wiisas Käkivaari kaikkien osakuntalaisten ongelmiin ja auttaa heitä vaikeuksissa, joten kirjoittakaa vain rohkeasti. Kysymykset on lähetettävä Käk-lehden toimitukseen kuorimerkinnällä Käkivaarin kiikkutuoli.

Rakas Käkivaari

Olen toisen vuoden osakuntalainen ja niin hirveän rakastunut! Minun pulmani on vain siinä, että jo toista viikkoa on poikaystäväni nenänpäässä ollut kipeä finni, eikä mistään tule mitään kun se on niin arka. Se pilaa kohta kaiken. Sano mitä teen!

Neuvoa innokkaasti odottava

Rakas neuvoa innokkaasti odottava tyttö!

Käkivaari on kovin iloinen siitä, että kirjoitit minulle, sillä voin todella auttaa sinua. Tilanteesi on todella sääliittävä, sillä Käkivaari kyllä ymmärtää miltä tuntuu kun mistään eiture mitään. Neuvoni on seuraavanlainen: käy vain rohkeasti ja innokkaasti suoraan asiaan, kyllä se finni siinä sitten puhkeaa sekun. Paljon onnea toivoo

Käkivaari

Kiltti Käkivaari

Kun tässä ankerassa opiskelemisessä on se paha vika, että tuo maha alkaa kasvaa ja muutenkin liikkeet tulee kankeemmiksi niin rupee käymään yhä useemmin niin, että saa olla yksin koko illan, poikamies kun vielä olen. Nyt alkaa tuntuun kun kohta saisi olla yksin ihan lopullisesti ja ei se oikein mallaa suunnitelmiin.

Neuvosta kiitollinen.

Hyvä neuvosta kiitollinen

Juuri noin kävi Käkivaarillekin nuorena, mutta älä yhtään

huoli, hätä ei ole tämän näköinen. Parasta kun et enää yritäk-
kään saada tyttöjä vanhalla konstilla kiinni, on parempi opetel-
la uusi: katsele vanhan "isompia" tyttöjä, ne eivät juokse enää
niinkään kovaa karkuun äläkä yritä saada niitä kiinni, vaan -
painu vain edeltä, siinä se kuntokin pikkuhiljaa kehittyy. Jos
kuitenkaan kukaan ei lähde perääsi, on parasta tottua ajatukseen.

Käkivaari

Parahin Käkivaari

Asun "Kunnassa" ja minun tekee mieli kovasti koiraa, sillä
pidän koirista aivan mahdottomasti. Kun nyt kuitenkin Kuntaan
ei saa tuoda koiria asumaan en tiedä mitä tekisin. Anna hyvä
neuvo! Koiran kävelyttäminen on niin hauskaa!

Koiranystävä - 45

Hyvä koiranystävä

Käkivaari ei kyllä ollenkaan ymmärrä mitä sillä koiralla
tehdään, mutta jos kerran pidät sitä niin tärkeänä, niin voitahan
ensin kävelytellä jotain koiranomistajaa, kyllä hän varmaan
antaa sitten sinunkin kävelyttää sitä vähäisen, kun kauniisti
pyydät.

Käkivaari

Kuules Käkivaari

Sinähan sitä käkivaari tiedät varmasti miten saa oikein
hyvää kiljua ja halvalla. Neuvos nyt muillekin, ettei taidot
vaan unohdu.

Nimim. "Aineita olis"

Hyvä nimimerkki "Aineita olis"

Tulee varmasti parasta kun kysyt vaan Jukalta, sieltä Käki-
vaarikin kysyi. Jos kerrot terveisiä Käkivaarilta, voit saada
maistaa.

Käkivaari

Tapahtumapöytäkirja S-KO:n ex-beaani-
neuvoston päättäjäisjuhlallisuuksista
2.5.1966 Osakunnan kabinetissa. Pai-
kalla oli mm. cc.Parviainen, Ruuska-
nen, Autio, Leskinen, Harjulahti jne.
Sihteerinä toimi 8 ensimmäisen §:n
ajan c. Harjulahti ja loppuajan C. Rah-
konen.

1§

Kokous avattiin.

2§

Kokousta jatketaan.

3§

Kokous lausui 2-mielisen mielipiteensä mahdollisen kahvin saami-
sesta mahdollisimman pian.

4§

Civetär A. Pöllänen saapui.

5§

Päätettiin jatkaa kokousta.

6§

Cc. Parviainen + Ruuskanen kunnioittivat tilaisuutta läsnäolollaan

7§

Siirryttiin juokseviin asioihin.

8§

Tilaisuuden osanottajamaara lisääntyi mm.cc. Rahkosella ja Tiltulla.

9§

C.Ruuskanen otti taas. C. Parviainen kyseli tukkilaiskisoista, mutta
c. Ruuskanen ilmoitti olevansa enemmän kiinnostunut muista puutuot-
teista.

10§

C. Pöllänen ilmaisi olevansa epätietoinen numeroista ja puhe-elimistä, jolloin c. Ruuskanen kehoitti haistamaan huilua. C. Rytivaara laahautui paikalle.

11§

C. Leskinen julisti mielihyvin tekevänsä kaljakauppaa ja selitteli laveasti hintaa. C. Rytivaara poisti rahan pöydän alle ja uhkasi illan mittaan tehdä tälle seuraa.

12§

C. Ruuskanen ilmaisi ja myös osoitti olevansa Lännen Nopein Mies. Päätettiin hommata c. Ruuskaselle latinki.

13§

C. Kauko Laine vääntäytyi pöytää koputellen paikalle. Ilmaisi ytimekkäästi opintojen olevan riisipisteessä (vrt. riisiviina) sekä päätti ottaa pienet.

14§

C. Rytivaara ilmoitti lähtevänsä kertausharjoituksiin harjoittelemaan oltuaan ensin portsarina Hämeenportissa. Päätettiin päivitellä kontiorannan upseerikerhon kohtaloa.

15§

C. Jami poistui hakemaan lisää.

16§

C. Jami palasi hakemaan avaimia.

17§

Keskusteltiin lampijoutsenen karmesta kohtalosta. Päätettiin yrittää jänteen lastoittamista. Todettiin, että joutsen ensin yrittää, mutta todettuaan yrittämisen turhaksi luopuu yrittämästä.

18§

C. Ruuskis kertoi käyneensä tentissä kuin pieni apina. Taustana oli syömätön Ruuskis, joka otti tuskin lainkaan prof. Voipion syntymäpäivillä - vain 5 konjakkia ja pari shampanjaa.

19§

C. Ruuskanen edelleen muisteli juhlia edelleen - keskusteltiin kaupungin naisista vuosijuhlavieraina, ja todettiin niiden aiheuttavan sen lisäksi harmaita hiuksia emännälle ja isännälle.

20§

1 pullo Rioja tintoa Jaskan ja Urpun kera saapui paikalle.

21§

C. Kauko Laine pyysi yhtä viivaa lisää.

22§

Paätettiin hyväksyä serpentiini A III:n luokan kunnianauhaksi.

23§

C. Jami taritsi löytäneensä 2 juopunutta ylioppilasta serpentiinikasasta.

24§

Ilmoitusasiana ilmoitettiin kakella olevan 11 viivaa. C. Kake vaati eriävän mielipiteensä pöytäkirjaan.

25§

Todettiin Jaskalla olevan Ranskan suosituimpia savukkeita, jotka koeponnistuksen jälkeen todettiin vartenotettaviksi.

26§

Cc. Ruuskanen ja Leskinen poistuivat hakemaan makkaraa. Jälkimmäinen lupasi soittaa c. Harjulanden äidille.

27§

C. Laine ilmaisi haistattaneensa v-tä, ja pyysi välittömästi Urpulta anteeksi.

28§

C. Jaska ilmaisi Urpun tottuneen haistamaan.

29§

29§

C. Jami ilmoitti epäonnistuneensa soittamaan c. Harjulanden äidille, jolloin c. Harjulahti poistui itse puhelimeen.

30§

C. Autio ilmoitti polttaneensa vuoden verran piippua, jolloin muut kertoivat päässeensä korkeintaan puoleentoista tuntiin.

31§

C. Rytkis ilmaisi Urpun juosseen pikkuhousuissa pienten poikien perässä ja Tellun esiintyneen helmässä, jota ilmoitusta Tellu oli paneksinut.

32§

C. Rytkis ilmoitti lähtevänsä kertauksen jälkeen mökille ongelle.

33§

C. Jaska ilmoitti lähtevänsä kesällä Espanjaan ja ostavansa viinejä. C. Rytkis ehdotti leiliä/lahje+yksi keskelle.

34§

C. Rytkis yritti esittää Urpun klassillisen kysymyksen, jota ei voitu esittää.

35§

C. Kake ihmetteli josko nakkikipsalla olisi tupakkaa vaiko Kenttiä, jolloin c. Jaska ilmoitti vain jäsien saavan parempia aineita.

C. Kake poistui koettamaan onnea päivitellen kytkykauppaa.

36§

C. Pöllänen lähetti terveisiä lasioven takaa ja poistui pois.

37§

C. Jami siirränti pianon aareen. Pöytäkirjan jatko löytyy Valituista Jollotuksista ja Auran Panimolta (ei onneksi höyry-).

Vakuudeksi

Raimo Rahkonen, kultt. siht.

KUKA TAPPOI KULJETTAJAN

Nimismies Viljo Kenkkusen jatkokertomus jatkuu.
Tähän mennessä on tapahtunut:

Jontaja Adolf Skunk on rouvansa, tyttärensä ja tämän sulhasen kanssa lähtenyt kiireimmän kaupalla Helsingistä keskisuomeen perheen autolla kannoillaan Skunkin yhtiötoverit. Matkalla näin katoaa eräästä kahvilasta ja muu seurue hajaantuu. Saman päivän iltana löytyy Skunkin auto palamasta metsästä ja sen sisältä viikon kuolleenä ollut miehen ruumis. Tämän saman miehen on kuitenkin konstaapeli Pikkunen nähnyt törmällemässä kirkonkylän keskustassa.

Seuraavana päivänä saapuu kolme seuruetta: Skunkin leski, yhtiökumppanit sekä tytär sulhasineen noutamaan Skunkin ruumista. Tyttären on määrä tulla tunnistamaan isänsä klo 18 ruumishuoneelle mutta sinne mennessäni mutkistui tilanne entisestään:

Pysäytin Mersuni ruumishuoneen rappujen eteen ja laskeuduin jyrkevälle tammiovelle. Minulla oli siihen oma avain, joten menin muitta mutkitta sisälle jättäen oven raolleen kuullakseni Skunkin tyttären saapuvan. Skunk oli viimeisessä komerossa alahyllyllä aivan yksinään. Nostin liinaa tutkiakseni hänen vammojaan kun jäykistyin:

Samalla hetkellä kun tajusin, ettei vainaja ollutkaan enää sama, jota samalla olimme kanniskelleet, tajusin myös, että takanani parin metrin päässä seisoj joku. Hänellä oli käsi koholla, koska hänen kyynärpäänsä jätti varjon ovenraosta tulevaan heikkoon valojuovaan.

Kaveri seisoj ainakin parin metrin päässä, eikä vielä yletynyt lyömään. Olin tutkivini vainajaa ja tartuin samalla lujasti kiskoilla liikkuvien parien reunaan. Ennätin havaita, että tämä uusi vainaja oli ensimmäisen näköinen, mutta jos mahdollista vieläkin turpeampi. Takanani oleva kaveri otti silmä aikaa viimeisen ratkaisevan askeleensa ennen iskua samalla kun minä tempaisin parit ulos komerosta. Kuului ähkäisy, sitten kolinaa ja tuttu miesääni tervehti: "Hyvää iltaa, herra nimismies, työntelettepä te paareja varomattomasti, toverini

saattaa kenties olla loukkaantunut."

Kääntyessäni löysin takanaani Skunkin yhtiötoveriksi itseään nimitellyn ja tämän vierestä hänen gorillamaisen ystävänsä lattialta pitkältään nukkumasta parien tönäisyn jäljiltä. Senjalkeen katsoimme molemmat vainajaa, joka ihme kyllä oli vielä kärryillä. Lipevä enätti sanomaan: "Siinähan rakkaan johtajamme maallinen tomumaja onkin, suurmiehen, jonka..." loppu hukkui äänekkäisiin nyyhkytyksiin. Katsoin vielä varmuuden vuoksi uudelleen tätä vainajaa, jota en kyllä ollut koskaan nähnyt aikaisemmin. Sitten vilkaisin vielä komeroon, josta olin Skunkin ottanut, ja kas kummaa siellähän Skunk makasi lattialla ja haisi niinkuin ensi kertaa tavatessammekin.

Merkkillinen yhtiötoveri tämä, joka ei tuntenut johtajansa ruumista ajattelin minä ja painoin hiljaa komeron oven kiinni. Parien alta alkoi kuulua silläaikaan vaimeaa örinää kun taju alkoi palata gorillan aivoihin. Hän ponnisti heti nopeasti seisomaan ja hieroi takaraivoaan seinästä saamansa iskun jäljiltä. Gorilla mulkoili vuoroin minua ja lipevännäköistä sen näköisenä kuin hänellä olisi joitakin hyviä ehdotuksia seuraavien hetkien ohjelmaksi.

"Kuten sanottu, herra nimismies, virkkoi lipevännäköinen, olisimme niin kiitollisia voidessamme viedä johtajamme ruumiin Helsinkiin nyt heti".

En kerinnyt vastata kun ovelle ilmestyi lisää surijoita: Neiti Skunk sulhasineen seisoivat oviaukossa, mikä näytti saavan lipevännäköisen yhtiötoverin ja hänen seuralaisensa konseptit sekaisin. Neiti Skunk tuijotti paareilla makaavaa vainajaa, mutta hänen sulhasensa oli kiinnostunut vain seurassani olevista herroista. Herrat näyttivät tuntevan toisensa vaikka eivät puhuneetkaan mitään.

Nyt minulle alkoi selvitä: Tämä vainaja oli todellakin Skunk ja se toinen, joka sillä hetkellä oli selkäni takana komeron lattialla oli vain varastettu jostain ruumishuoneelta Skunkin sijaiseksi polttohautausnäytelmään. Sijaisen piti palata auton mukana ja siten sinetöidä Adolf Skunkin poistuminen virallisista asiakirjoista, mutta mepä olimmekin löytäneet hänet liian aikaisin. Nyt tytär olisi tuntenut väärän vainajan ja juoni olisi paljastunut, joten oikea Skunkolikin toimitettu tilalle.

Ruumishuoneen hämärässä olisi vaihto saattanut hyvinkin mennä täydestä, niin saman näköisiä vainajat olivat, mutta miksei sijais- ta oltu viety pois, vaan jätetty hänet komeroon. Jollekin oli il- meisesti tullut kiire! Mutta miksi kaikki haluaisivat viedä ruu- miin pois, tiesivätkö kaikki vaihdosta vai onkohan ruumis jotenkin arvokas, "painava se ainakin on ..." tuumiskelin kun "yhtiötoveri" ryhtyi osoittelemaan minua ja tyttöä sekä tämän sulhasta revol- verilla!

Aluksi en ollut jyvällä mistä oikein on kysymys, mutta sitten gorilla nosti ruumiin käsivarsilleen aivan ruumiinryöstön malliin ja paineli ovesta ulos.

"Rauhallisesti herra nimismies, sanoi paksu, antakaa pyssyn olla, taioikeastaan voittekin antaa sen perä edellä minulle, ja sitten näkemiin...." Paksulainen oli aseeni saatuaan pikkuhiljaa siirtynyt ovelle ja oli aikeissa juuri poistua ja jättää meidät ruumiskellarin pimeään ja hyvinjäähdytettyyn säilöön, kun hänen suunnitelmiinsa tuli muutos: Ensin saapui gorilla takaisin Skunkin ruumista edelleen kantaen ja hanen perässään konstaapeli Pikkunen julmasti virnistellen. Paksulainen yritti jotakin, mutta hän sat- tui seisomaan juuri siinä paikassa, jonka kautta Pikkusen nyrkki heilahti. Gorilla taas ei voinut muuta kuin asettaa vainajan ta- kaisin siihen mistä oli hänet ottanutkin ja nostaa toimettomiksi jääneet kätensä kohti kattoa.

Sillä aikaa kun Pikkunen keräili aseita muilta läsnäolijoilta menin paarien ääreen ja koputin vainajaa. Vasen reisi sanoikin selvästi "kop kop". Irroitin tekojalan ja pistin sen kainalooni, siinä minulla oli koko ruumisvarkauden motiivi, siitä olin varma.

Veimme yhtiötoverit koppiin ja menimme Pikkusen kanssa laitok- selle purkamaan tekojalkaa. Vasta parin tunnin uutteran sahaile- misen jälkeen löytyi erään tukiraudan sisältä taidokkaan lukko- laitteen sulkema ontelo, joka oli täynnä --kauniisti kimaltelevia jalokiviä. Niitä oli noin kourallinen, kaikki hernetä suurempia. Olematta mikään asiantuntija pystyi kyllä arvaamaan, että yksi mies eläisi melko huolettomasti lopun elämänsä tuon kourallisen hin- nalla. Siinä oli motiivia lavastettuun kuolemaan, murhaan ja ruu- miin anastamiseen kylliksi.

Jalokiviä ihaillessamme tulivat pojat takaisin Helsingistä ja toivat Keskusrikospoliisista mojovia uutisia: Skunkin lihava yhtiötoveri oli Saksassa etsintäkuulutettu suurehkosta jalokivi-varkaudesta epäiltynä ja toinen uutinen oli odotettu, Skunk olikin tämä jälkimmäinen vainaja eikä aluksi löytämämme. Juttu alkoi tuntua selvältä; Suurroistot olivat jo valmiiksi kopissa ja murhaankin tuntui olevan riittävää näyttöä. Ontodella helppoa päästä eroon miehestä, joka onjo järjestänyt omat hautajaisensa! Mutta mikä oli saanut konnat hätköimään päivällä ruumishuoneella? Hehän olisivat voineet pihistää ruumiin vasta tunnistamisen jälkeen. Kukahen muu olisi voinut tietää jalokivikätköstä?

Mieleeni tuli Skunkin uhkean näköinen leski. Häntä olisi sentään paras haastatella vielä ensin. Soitin matkustajakotiin ja kysyin onko rouva Skunk huoneessaan, menisin lesken puheille heti paikalla. Ajatus ainakin tuntui virkistävältä kun muisteli lesken tapaa aukoja kävelypukunsa nappeja hermostuksissaan. Matkustajakodin tyttö vastasi, että rouva on ollut yksin huoneessaan koko iltapäivän. "Yksin?" minä kysyin, johon tyttö vastasi, että "se herra ei ole tullut takaisin vaikka lähti jo aamulla".

Pyysin tyttöä kuvailemaan "tuota herraa" ja mitä pitemmälle tyttö ehti sen varmempaa oli, että tyttö kuvaili erästä hyvin tuntemaamme herraa - nimittäin johtaja Skunkkia. Kaunis leski siis tiesikin enemmän kuin oli minulle kertonut ja odotti ilmeisesti vielä ukkoaan palaavaksi.

Halusin järjestää hänelle pienen yllätyksen!

JATKUU

